

Dünya’da olduğu gibi Türkiye’de de disleksili çocuklarımız okullarda benzer sorunları yaşıyorlar. Disleksi konusunu dert edinen, çocuklarımızın hak ettiği fırsatlara erişebilmesi için çaba sarf eden Sivil Toplum Kuruluşlarımız da var çok şükür. Hak-İş Federasyonunun kurucu Genel Başkanı Sayın Mustafa Taşçı bu konuya kendisini adayarak “Sevgi Mektupları ve Disleksi Derneği”ni kurmuş.

Bir sağlık çalışanı ve eğitimci olarak, disleksinin ne kadar yaygın ve etkili bir soruna dönüştüğünü, çocuklarımızın potansiyellerini kullanamadan mutsuz ve başarısız bir hayata mahkum bırakıldığını ve özel eğitimleri verildiğinde ne kadar başarılı olabildiklerini, kendisiyle tanıştıktan sonra çok daha iyi öğrendim. Bu güzel amaca destek verebilmek için Sevgi Mektupları ve Disleksi Derneğine üye olarak aktif görev almaya karar verdim.

Disleksili evlatlarımızın mümkün olduğu kadar erken dönemde fark edilerek özel eğitim programlarına alınmaları gerekiyor. O yüzden ilkokul öğretmenlerimiz son derece kritik bir görevi ifa ediyorlar. Okuma güçlüğü çeken çocuklarda disleksi olup olmadığını anlamak için testler yapılması gerekir. Bunun için çocukların en yakın RAM’a (Rehberlik ve Araştırma Merkezi) yönlendirilmesi veya test uygulamasında eğitim almış yetkili öğretmenlerce okulda teste tabi tutulması lazımdır. Disleksi olduğuna karar verilen çocuklarımızın ise zaman kaybedilmeden yaşlarına uygun eğitim materyalleri desteğinde özel eğitime programlarına alınmaları sağlanmalıdır.

Kaybedilecek, potansiyeli çöpe atılacak, anlaşılmazlık ve başarısızlık duygusuyla ömür boyu mutsuz yaşamaya mahkum edilecek bir tane bile evladımız olamaz! Kim bilir bizim disleksili çocuklarımız da dünyaca ünlü olanları gibi ne harika eserler ve çalışmalar yapacaklar! Neden onlardan mahrum kalalım? Neden disleksili evlatlarımızın şahane başarılarıyla da gurur duymayalım?